

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I.ÚS 156/05-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. K., bytom P., zastúpeného advokátom JUDr. P. Z., P., vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 3 a čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom V. z. p. B. pod sp. zn. 2124/02/a, resp. sp. zn. 2002/9861-OP/1703-235A a sp. zn. 2124/02/c, resp. sp. zn. 2002/9861-OP/1703-235B a takto

rozhodol:

Sťažnosť Ing. M. K. o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2005 doručená sťažnosť Ing. M. K., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. Z., P., vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 3 a čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom V. z. p. B. (ďalej len „poisťovňa“) pod sp. zn. 2124/02/a, resp. sp. zn. 2002/9861-OP/1703-235A a sp. zn. 2124/02/c, resp. sp. zn. 2002/9861-OP/1703-235B.

Z podanej sťažnosti vyplýva, že hoci sťažovateľ sa nestal poistencom poisťovne, a preto ani nemal povinnosť platiť poistné zdravotného poistenia, platobnými výmery pobočky poisťovne v P. sp. zn. 2124/02/a a sp. zn. 2124/02/c zo 6. mája 2002 bol zaviazaný zaplatiť jednak dlžné poistné zdravotného poistenia vo výške 9 466 Sk a jednak poplatok z omeškania vo výške 128 646 Sk. Na základe odvolania sťažovateľa rozhodnutiami poisťovne sp. zn. 2002/9861-OP/1703-235A a sp. zn. 2002/9861-OP/1703-235B z 10. septembra 2002 boli oba platobné výmery potvrdené. Následnými rozsudkami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 S 185/2003-19 z 11. septembra 2003 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 SŽ-o-KS 87/2004 z 28. februára 2005 bola žaloba sťažovateľa na preskúmanie právoplatných rozhodnutí poisťovne zamietnutá.

Sťažovateľ požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil vyššie uvedené porušenia základných práv poisťovňou, a to jednak tým, že neumožnila sťažovateľovi hradiť si náklady na ochranu zdravia samému bez účasti poisťovne, ako aj tým, že poisťovňa neoprávnene zhromažďovala údaje o sťažovateľovi a zneužila ich vydaním platobných výmerov. Ďalej sa domáha zrušenia rozhodnutí poisťovne, ako aj rozsudkov krajského súdu a najvyššieho súdu a napokon žiada priznať finančné zadostučinenie vo výške 2 700 000 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prietahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa názoru ústavného súdu nie je daná jeho právomoc na konanie a rozhodnutie o sťažnosti. Okrem toho treba sťažnosť považovať aj za oneskorene podanú.

Sťažnosť smeruje voči rozhodnutiam poisťovne. Nie je v právomoci ústavného súdu tieto rozhodnutia preskúmať, lebo právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy iba subsidiárna a je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje všeobecný súd. Vzhľadom na to, že proti rozhodnutiam poisťovne bola prípustná žaloba v zmysle § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku na všeobecnom súde, právomoc poskytnúť ochranu prináležala všeobecnému súdu. Sťažovateľ takúto žalobu aj podal, bol však neúspešný.

Vzhľadom na skutočnosť, že druhostupňové rozhodnutia poisťovne boli vydané ešte 10. septembra 2002, je sťažnosť aj oneskorene podaná, lebo vo vzťahu voči týmto

rozhodnutiam by musela byť podaná v dvojmesačnej zákonnej lehote počítanej od právoplatnosti týchto rozhodnutí.

Napokon ústavný súd poznamenáva, že situácia by bola odlišná, keby bol sťažovateľ označil za porušovateľa označených základných práv najvyšší súd. V takomto prípade by neboli pochybnosti ani o právomoci ústavného súdu, ale pravdepodobne ani o dodržaní zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z uvedeného dôvodu odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2005